

מסכת מנחות

פרק א

א. כל המנחות שנקמצו שלא לשמן, כשרות, אלא שלא עלו
לבעלים משום חובה, חוץ ממנחת חוטה, ומנחת קנאות. מנחת
חוטה ומנחת קנאות שקמצן שלא לשמן, נתן בכלי, והלך, והקטיר
שלא לשמן, או לשמן וְשלא לשמן, או שלא לשמן וְלשמן,
פסולות. כיצד לשמן וְשלא לשמן, לשמן מנחת חוטה ולשמן מנחת
נדבה, או שלא לשמן וְלשמן, לשמן מנחת נדבה ולשמן מנחת חוטה:

ב. אחת מנחת חוטה ואחת כל המנחות שקמצן זר, אונו, טבול
יום, מחסר בגדים, מחסר כפורים, שלא רחויז ידים ורגלים, ערל,
טמא, יושב, עומד על גבי כלים, על גבי בהמה, על גבי רגלי חברו,
פסל. קמץ בשמאל, פסל. בן בתיא אומר, יחזיר ויחזור ויקמץ
בזמין. קמץ ועלה בידו צרור או גרגיר מלח או קרט של לבונה,
פסל, מפני שאמרו, הקמץ היתר והחסר, פסול. איזה הוא היתר,
שקמצו מברץ. וחסר, שקמצו בראשי אצבעותיו. כיצד הוא עושה,
פושט את אצבעותיו על פס ידו:

ג. רִבָּה שְׁמֶנֶה, וְחָסַר שְׁמֶנֶה, חָסַר לְבוֹנֶתָהּ, פְּסוּלָהּ. הַקּוֹמֵץ אֶת הַמִּנְחָה לְאָכַל שְׂגִירָהּ בַּחוּץ, אוֹ כִזִּית מִשְׂגִּירָהּ בַּחוּץ, לְהַקְטִיר קִמְצָה בַּחוּץ, אוֹ כִזִּית מִקִּמְצָה בַּחוּץ, אוֹ לְהַקְטִיר לְבוֹנֶתָהּ בַּחוּץ, פְּסוּל וְאִין בּוֹ כֶּרֶת. לְאָכַל שְׂגִירָהּ לְמַחֵר, אוֹ כִזִּית מִשְׂגִּירָהּ לְמַחֵר, לְהַקְטִיר קִמְצָה לְמַחֵר, אוֹ כִזִּית מִקִּמְצָה לְמַחֵר, אוֹ לְהַקְטִיר לְבוֹנֶתָהּ לְמַחֵר, פְּגוּל וְחֵיבִין עָלָיו כֶּרֶת. זֶה הַכֵּלֶל, כָּל הַקּוֹמֵץ, וְהַנּוֹתֵן בְּכָלִי, וְהַמְהִילָהּ, וְהַמְקַטִּיר, לְאָכַל דָּבָר שְׂדֵרְכּוֹ לְאָכַל, וּלְהַקְטִיר דָּבָר שְׂדֵרְכּוֹ לְהַקְטִיר, חוּץ לְמִקְוָמוֹ, פְּסוּל וְאִין בּוֹ כֶּרֶת. חוּץ לְזִמְנוֹ, פְּגוּל וְחֵיבִין עָלָיו כֶּרֶת, וּבִלְבָד שְׂיִקְרַב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. כִּיצַד קָרַב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. קִמְץ בְּשִׁתִּיקָה וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר חוּץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שְׂקִמְץ חוּץ לְזִמְנוֹ וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר בְּשִׁתִּיקָה, אוֹ שְׂקִמְץ וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר חוּץ לְזִמְנוֹ, זֶה הוּא שְׂקָרַב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ:

ד. כִּיצַד לֹא קָרַב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. קִמְץ חוּץ לְמִקְוָמוֹ, וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר חוּץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שְׂקִמְץ חוּץ לְזִמְנוֹ וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר חוּץ לְמִקְוָמוֹ, אוֹ שְׂקִמְץ וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר חוּץ לְמִקְוָמוֹ, מִנְחַת חוּטָא וּמִנְחַת קִנְאוֹת שְׂקִמְצוֹ שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר חוּץ לְזִמְנוֹ, אוֹ שְׂקִמְץ חוּץ לְזִמְנוֹ, וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ, אוֹ שְׂקִמְץ וְנָתַן בְּכָלִי וְהִלֵּךְ וְהַקְטִיר שְׁלֹא לְשִׁמּוֹ, זֶה הוּא שְׁלֹא קָרַב הַמִּתִּיר כְּמִצּוֹתוֹ. לְאָכַל כִּזִּית בַּחוּץ וְכִזִּית

לְמַחֵר, כִּנִּית לְמַחֵר וְכִנִּית בַּחוּץ, כִּחְצֵי זֵית בַּחוּץ וְכִחְצֵי זֵית לְמַחֵר,
כִּחְצֵי זֵית לְמַחֵר וְכִחְצֵי זֵית בַּחוּץ, פָּסוּל וְאֵין בּוֹ כֶּרֶת. אָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, זֶה הַכֵּל, אִם מַחְשֶׁבֶת הַזֶּמֶן קִדְמָה לְמַחְשֶׁבֶת הַמָּקוֹם, פְּגוּל
וְחַיִּבִּים עָלָיו כֶּרֶת. וְאִם מַחְשֶׁבֶת הַמָּקוֹם קִדְמָה לְמַחְשֶׁבֶת הַזֶּמֶן,
פָּסוּל וְאֵין בּוֹ כֶּרֶת. וְחַכָּמִים אוֹמְרִים, זֶה וְזֶה פָּסוּל וְאֵין בּוֹ כֶּרֶת.
לֶאֱכֹל כִּחְצֵי זֵית וּלְהַקְטִיר כִּחְצֵי זֵית, כָּשֵׁר, שְׂאִין אֲכִילָה וְהַקְטָרָה
מִצֵּטְרָפִין: